

Predrag Milojević: Ne zanimaju me poticaji već uzgoj vrhunskih limuzinki na ličkom kršu

Rođeni Riječanin, ličkih korijena, nakon dvadeset godina života u Njemačkoj, nedavno je pokrenuo OPG na svojoj očevini i djedovini kako bi uzgajao malo drugačije krave.

Foto: Marinko Petković

Četrdeset crvenih *limuzinki*, još uvijek rijetke pasmine goveda kod nas, od proljeća ove godine na OPG-u su **Predraga Milojevića** u malom ličkom selu Mogorić. Nedaleko naplatnih kućica Gornja Ploča na autocesti Dalmatina lijepo se stado može vidjeti na velikom ograđenom pašnjaku, gdje borave od ožujka ove godine.

Njihov vlasnik kaže da se sustav krava-tele pokazao kao dobar izbor, najpovoljniji za uzgoj **limousin pasmine**. *"Sve drugo oko pokretanja većeg tovnog govedarstva jer je plan doći u nekoliko narednih godina do 150 grla, posebno što se tiče korištenja zemlje, ne ide nimalo lako"*, napominje ovaj rođeni Riječanin, ličkih korijena, koji je nakon dvadeset godina života u Njemačkoj, nedavno pokrenuo OPG na svojoj očevini i

djedovini, kako bi uzgajao 'malo drugačije krave'. To objašnjava, znači da su kod njih dobri butovi najvažniji.

U veliki posao krenuo od nule, točnije - iz minusa

Spremno kaže da njega **poticaji ne zanimaju** jer se nije zato odlučio investirati vlastitih 100.000 eura u uzgoj goveda odnosno dodatnih 50.000 eura u poljoprivrednu mehanizaciju. U veliki posao, krenuo je sam od čiste nule ili točnije iz minusa, jer je trebalo puno toga na desetljećima neobrađivanom gospodarstvu privesti svrsi, kako bi mogao krenuti dalje.

Ova pasmina teže podnosi ljetne vrućine

Upisao je **prvih sedam hektara zemljišta**, a nada se da bi na korištenje mogao dobiti i državnu zemlju, iznad obnovljene obiteljske kuće koja se ne koristi. No, kaže da nije očekivao 'kaos na terenu' jer su prije njega na zemljištu u Ličkom polju, između rijeke Jadove i autoceste, bez suglasnosti vlasnika zemlje, bili ljudi koji su tamo držali godinama boškarine, ali su ih

nakon višekratnih upozorenja da su neovlašteno u tuđem posjedu, pristali maknuti na drugi pašnjak. Selidba nije prošla bez problema jer goveda s vremenom podivljaju, ako ih se češće ne obilazi i pazi kako treba. Nisu se dala pohvatati već sama prešla preko nadvožnjaka na auto cesti, uništivši pritom poljoprivredne usjeve u obližnjem naselju Medak.

Tražio i dobio suglasnost za korištenje zemlje

Dakle, prije ulaženja u posjed, naš domaćin je, naglašava, odlučio raskrstiti s tom učestalom praksom 'zakupa' krških pašnjaka na tuđoj zemlji. Tražio je i dobio suglasnost vlasnika za ulaženje u posjed. Te se parcele nalaze dalje od sela, a već se skoro 50 godina ne obrađuju i malo ljudi uopće zna da tamo ima netko zemlju, ali ona i dalje ima svoje vlasnike.

Podsjetimo, krški pašnjaci pokrivaju osam županija, sve od Karlovca do Metkovića, a posljednjih nekoliko godina su došli u žižu javnosti jer su na njih ušli razni mešetari, koji prije nisu imali nikakve veze, bilo s poljoprivredom, a posebno ne sa zahtjevnim stočarstvom i dobro živjeli od potpora, koje je EU zadala na 329 eura po ha.

No, tzv. zakupce, koji su to bili i uz pomoć dva svjedoka, ni pozamašni poticaji nisu natjerali da ih barem održavaju kako treba odnosno izmalčiraju ili pokose, već su stoku na njima držali u teškim uvjetima. To u praksi izgleda tako da je nekada plodna zemlja, vrtovi i oranice u ličkim selima, pretvorena u zapuštene pašnjake, što narušava čitavi krajolik koji ubrzano zarasta u neprohodnu šikaru.

Odrekao se zone komfora zbog zdrave hrane

Kako smo vidjeli, oskudni lički krš, posebno ljeti, zbog suše traži dodatnu skrb za **nezahtjevna goveda**, koja sama, dva puta dnevno, dolaze u koloni na vodu koja im se mora osigurati u dovoljnim količinama. Tu krave koje imaju telad, nakratko predahnu u natkrivenim nastambama, te se potom ponovno vraćaju na pašnjake gdje mogu pasti koliko i kada hoće. *"Inače, ljetne vrućine, ova pasmina kojoj nije potrebna klasična staja, a što se onda pozitivno odražava i na njezinu isplativost, teže podnosi od zime i kiše, kad se treba samo skloniti sa hladnoga vjetra"*, kaže.

Valja se pripremiti za zimu koja u Lici zna potrajati do travnja

Ne žaleći truda, sam ih dovede preko polja, što je oko četiri kilometra do kuće u selu, gdje već koncem kolovoza jer se ranije kose livade, ima više otave nego li na krškom polju, kako bi im malo pojačao hranidbu te pustio da predahnu u većem hladu voćnjaka. "Uzmem kravu koja ima zvonu na vez i one je sve slijede bez pogovora, a čak im se zna **pridružiti i jedna tuđa krava**, koja je i druge pasmine jer znaju da idu kući na bolju pašu", pojašnjava Milojević, koji se odrekao zone komfora da bi dokazao da možemo i trebamo sami nešto vrijedno stvoriti, odnosno proizvoditi zdravu hranu, za koju drži da ima budućnost.

Inače, čuli smo u selu, koje je veći dio godine gotovo pusto, da je Predrag jako vrijedan, ali i pošten. Uredno je platio košnju drugima, što nije stigao sam pokositi, jer treba spremati puno sijena za zimu. Osim toga, kupio je i dosta drva, 300 kuna po metru jer nije htio na njih trošiti dragocjeno vrijeme ljeti, posvećeno druženju s obitelji u kojoj je troje male djece i uzgoju krava. Drži da je važno i **ustati jako rano** jer je radni dan, a posla

uvijek ima, onda duži. Uzgoj goveda u ovom selu, ali i šire u gotovo izumrlim selima je prvi ozbiljniji pokušaj u više od 40 godina, nakon što pokušaj s ovcama, ni nakon više godina, nije dao očekivane rezultate jer pastiri bježe iz Like.

Vrhunska genetika iz uvoza

Kako bi došao do svoga konačnog cilja, a to je **vrhunska junetina**, koja bi svoje mjesto trebala naći jednog dana i u lancu restorana, ako ne kod nas onda tamo gdje je kilogram kvalitetnog mesa 30 eura, Milojević je odlučio uložiti u vrhunsku genetiku pa je osam junica uvezao iz Slovenije, koje je platio 800 eura po junetu. Tu su i mladi bikovi koji imaju svoj pedigre, koji potvrđuje rodoslovno stablo što je važno za vrhunsku genetiku, a onda i manju podložnost bolestima, lakše telenje i dr.

Vrhunska genetika na OPG-u Milojević

Međutim, iako se radi o kvalitetnim govedima, koja bi mogla i poboljšati 'krvnu sliku' domaćeg uzgoja, vrijedan pokušaj odmah je naišao na prepreku. Više od dva mjeseca, upozorava, usred ljeta i najvećih radova, nije mogao ishoditi karticu za plavi dizel po kojeg mora do 15-ak kilometara udaljene Udbine.

Fotoprilog

